

og at det endog kan komme til at gælde om Kapitalister, tror jeg, at det ærede Medlem maa regne med i hvert Fald meget smaa Kapitalister. De Lettelser, der er Tale om i Lovens om Ejendoms-skyld § 7, ere dem, der finde Sted for Ejendomme, der benyttes til Beboelse, og hvor den aarlige Lejeværdi af den enkelte Lejlighed ikke overstiger 60 Kr. paa Landet, dernæst de Lettelser, som finde Sted for Ejendomme, hvortil der er knyttet Landbrug eller Havebrug som Næringsvej, for hvilke der ved en Vurderingssum indtil en vis Grænse fradrages 2,000 Kr., og endelig for Huse, der bebos af een Familie, og hvis Beboere tilhøre Arbejderklassen eller ernære sig ved Fiskeri eller Haandværk uden fremmed Medhjælp, hvor der ogsaa i Vurderingssummen foretages et Afdrag af 2,000 Kr. Altsaa det bliver i Sandhed meget smaa Kapitalister, som ifølge disse Bestemmelser ville kunne fri sig for Byrden. Det er i Overensstemmelse med den Tankegang, der har fundet sit Udtryk i disse Bestemmelser i Ejendomsskyldloven, at jeg har ment, at en tilsvarende Lempelse kan indrømmes ogsaa med Hensyn til den her omhandlede Byrde.

Naar det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (Nordby) mente, at hvis man vil fastholde disse Lempelser, vil det sandsynligvis blive nødvendigt at foretage en Ændring i den nugældende Snekastningslovs § 10, saa skal jeg erkende, at der maaske kan være nogen Grund til at overveje denne Henstilling, uden at jeg dog tror, at der er nogen Nødvendighed for at foretage en saadan Ændring. Den Bestemmelse i § 10, som det ærede Medlem sigter til, gaar ud paa, at naar der ikke paa anden Maade kan tilvejebringes tilstrækkeligt Arbejdsmandskab til at skaffe Vejene farbare, kan Sogneraadet tilsiige enhver af de paa Fortegnelsen opførte Personer uden for Omgangen til at forrette Snekastningsarbejde, dog imod, at de saa erholde Betaling af Kommunekassen efter den i § 7 fastsatte Takst. Nu mener jeg, at selv om de paagældende Personer ikke ere optagne paa Fortegnelsen, vil der dog ikke være Tvivl om, at deres Arbejdskraft vil staa til Raadighed mod en passende Betaling, og det vilde være i Overensstemmelse med den Opfattelse, som ved Snekastningslovens Behandling fra adskillige Sider blev gjort gældende, at det vilde være ønskeligt, at dette Arbejde overhovedet udførtes ved lejet Arbejdskraft. Jeg tror ikke let, det vil komme til at

foreligge, at der i saa Henseende fremkommer nogen Vanskeligheder; men skulde man efter nærmere Overvejelse nære Betænkkelighed paa dette Punkt, vil der ikke være noget i Vejen for at foretage, saaledes som det ærede Medlem henpegede paa, en Ændring i den nugældende Lovs § 10, som kan raade Bod paa denne mulige Ulempe.

Estrup: Alle ville vistnok være fuldstændig enige med den højtærede Minister om, at det, naar Hartkornet og Bygningsafgiften bortfalder, er nødvendigt at foretage visse Forandringer i Lovens om Snekastning. Dersom den højtærede Minister havde indskrænket sig til det, der virkelig er nødvendigt, altsaa til at sætte Ejendomsskyld i Stedet for Hartkorn, tror jeg ikke, at der havde været nogen, i alt Fald ikke ret mange, der vilde have ytret Betænkkelighed ved Lovforslaget. Men Forholdet er jo det, at den højtærede Minister ved Siden af at foreslaa Hartkorn og Assurancesum ombyttet med Ejendomsskyld, har foretaget ret indgribende Forandringer i hele den bestaaende Snekastningslov. Det er faktisk. Det er jo allerede fremhævet af det ærede Medlem for 9de Kreds (Nordby), at det er paa ret væsentlige Punkter, at Forandringer ere foreslaaede. Jeg skal bl. a. nævne, at medens den nu gældende Snekastningslov kun fritager de Ejendomme for Snekastningspligt, der ere under 2 Skpr. Hartkorn, fritager det foreliggende Lovforslag alle dem, der ikke ved Vurdering til Ejendomsskyld naa op til 6,000 Kr., hvad der vil sige det samme som 1 Td. Hartkorn. Men ikke nok dermed. Thi desforuden foreslaas det, at det ikke er selve denne Værdi, 6,000 Kr., som er Maalet for, hvad der skal komme ind under Lovens Bestemmelser, men at det er den Del af Værdien, af hvilken der skal svares Ejendomsskyld, altsaa Værdien efter Fradrag i Henhold til Lovens § 7. Med andre Ord, en Ejendom, som er vurderet til mellem 6,000 og 8,000 Kr., vil yderligere faa en Nedsættelse af 2,000 Kr. og følgerlig naa ned under de 6,000 Kr., der danne Grænsen. Det er dog en meget vidtgaende Forandring fra, at kun 2 Skpr. Hartkorn have været helt fri, naar det nu bestemmes, at det samme skal gælde om Værdier, der overstige 1 Td. Hartkorn, hvad der jo efter den højtærede Ministers Angivelse svarer til 6,000 Kr. Naar man tager Hensyn til Nedsættelsen i Ejendomsskyldlovens § 7, bliver det i Virkeligheden ikke blot Ejend-